

чини се уравниоѣсяватъ. И тогава тази любовъ трѣбва да почне отгорѣ надолу и да се прѣплете съ мъдростъта. По сѣщия законъ трѣбва да живѣете всички. Жената въ всѣки единъ мъжъ на земята трѣбва да вижда своя мъжъ: и мъжътъ въ всѣка жена на земята трѣбва да вижда своята жена. Разбирате ли? Така той трѣбва да обича всѣка една жена на земята, разбирате ли? Това е моралъ, а вънъ отъ това — всичко е тиня. И никакъвъ другъ моралъ въ свѣта не съществува. Така трѣбва да се разбиратъ тия работи. Сега, казва се въ тоя стихъ: „И станаха по-младитѣ, обвиха го и го изнесоха, та го погребяха.“ Сега виждамъ, какво вие мислите: „Трудна е тази работа.“ Е, да, трудно е, мъчно се влиза въ Царството Божие. На младитѣ говоря днесъ, на младитѣ момци и моми, вие ще изнесете старитѣ навънка; и азъ ще ви изпратя да ги изнесете. Старото, което е окапало въ развратъ, ние ще го погребемъ. Ще го погребемъ безъ молитви, безъ попове и безъ владици, ще го погребемъ безъ музика и безъ пѣсни, ще го погребемъ и нѣма да му туримъ нито кръстъ, нито паметникъ, нито надпись, ще го туримъ въ пълно забвение, понеже е пълно съ всички отвратителни дѣяния. А онѣзи, които искатъ да го защитятъ, тѣ искатъ да лъжатъ още. Това е, което казва Ананий, и то е, което иде сега въ свѣта за всички безъ разлика. Нали вие очаквате сега отъ нивата ви? Питамъ: нивата за колко я продадохте? Дойде мъжътъ най-първо и казва: „Осигурихме се, една частъ има въ банката.“ Идва и жената: „За толкова ли продадохте нивата?“ — Да. Съгласиха се и двамата, но и двамата се погребватъ. И кой ги изнася? — Младитѣ. А младото кое е? — То е любовта въ свѣта. Тѣ сж младитѣ. Младитѣ, които сега идатъ съ този духъ. И младото е всѣкога готово да жертвува, дѣтето всѣкога дава, не гледа като стария, който прави смѣтка: „На стари години, жена нѣмамъ, дѣца нѣмамъ, кой ще ме гледа, азъ не мога да дамъ.“ — Тѣй разсжж-